

Dosarul nr. 2ra-1238/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) O. Cojocaru
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

Î N C H E I E R E

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dogotari Silvia, reprezentată de avocatul Pascal Veronica,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dogotari Silvia împotriva Organizației de Creditare Nebancară ”Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea restanței la salariu, încasarea compensației pentru reținerea carnetului de muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Dogotari Silvia și s-a menținut hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 03 august 2016, Dogotari Silvia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Organizației de Creditare Nebancară ”Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea restanței la salariu, încasarea compensației pentru reținerea carnetului de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta Dogotari Silvia a menționat că a activat în cadrul Organizației de Creditare Nebancară ”Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni în perioada 03 octombrie 2005 – 04 august 2014.

A invocat reclamanta că prin contractul de comodat din 07 august 2006, a fost transmis în folosință mijlocul de transport – autoturismul de model ”Peugeot 307” în scopul exercitării sarcinilor de serviciu, pentru care a utilizat 360 litri de combustibil (benzină 95) în lunile martie-aprilie 2014.

A specificat că în temeiul contractului de comodat, pârâtul și-a asumat angajamentul să alimenteze autoturismul cu combustibil conform foilor de parcurs, dar nu mai mult de 180 de litri pe lună.

A relatat că pârâtul a eliberat foaia de parcurs seria WO nr. 530538 pentru luna martie și factura seria WO nr. 530563 pentru luna aprilie 2014 pentru consumul de 180 de litri de benzină, însă tichetele pentru cantitatea respectivă nu au fost eliberate, astfel pârâtul cauzându-i prejudiciu în sumă de 5 670 de lei (360 de litri benzină câte 15,75 de lei/litru).

A menționat că ordinul de concediere din 04 august 2014 nu i-a fost adus la cunoștință, nefiindu-i achitată restanța la salariu și restituit carnetul de muncă.

La fel, reclamanta a susținut că la data concedierii, nu a fost calculată și achitată indemnizația de concediere, formată din restanța la salariu în sumă de 5 000 lei și compensația pentru concediul nefolosit pentru 30 de zile în sumă de 5 102 lei, precum și indemnizația pentru concediul medical în sumă de 4 769 de lei.

A solicitat reclamanta Dogotari Silvia încasarea restanței salariale în mărime de 14 871 de lei, încasarea compensației pentru neachitarea la timp a salariului în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 9 517 lei, încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea sumei de 105 000 lei cu titlu de prejudiciu material pentru neeliberarea carnetului de muncă și încasarea sumei de 5 670 de lei cu titlu de prejudiciu material pentru combustibil.

Prin hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Dogotari Silvia.

S-a încasat de la Dogotari Silvia în beneficiul statului suma de 170 de lei cu titlu de taxă de stat (pentru pretenția referitoare la încasarea prejudiciului material pentru combustibil).

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că restanța la salariu nu a fost dovedită, or, fiind efectuat un control inopinat de către Inspectoratul de Stat al Muncii la Organizația de Creditare Nebancară "Corporația de Finanțare Rurală" Societate pe Acțiuni (perioada supusă controlului 27 februarie 2014 – 27 februarie 2015), careva încălcări în contextul reținerilor și restanțelor salariale nu au fost constatate.

Cu referire la neachitarea indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, instanța a menționat că reclamanta a prezentat instanței drept dovadă al afirmațiilor sale o copie legalizată a certificatului de concediu medical, însă instanța de judecată nu a stabilit că acesta a fost prezentat și angajatorului - Organizației de Creditare Nebancară "Corporația de Finanțare Rurală" Societate pe Acțiuni.

Referitor la pretenția cu privire la încasarea compensației pentru concediul de muncă nefolosit pe perioada 03 octombrie 2013 - 04 august 2014 (28 de zile), precum și 7 zile din anul precedent, instanța a stabilit că la cererea personală, în temeiul ordinelor nr. 36 din 30 mai 2013 și nr. 93-p din 25 septembrie 2013, Dogotari Silvia a beneficiat de 28 de zile de concediu anual plătit pentru perioada 2012-2013, iar prin ordinul nr. 44-p din 06 mai 2014, reclamantei i s-a acordat concediu anual plătit de 21 de zile, proporțional perioadei care a activat.

Astfel, prima instanță a concluzionat că nu există temeiuri de a pretinde încasarea indemnizației pentru concediul nefolosit, atât timp cât reclamanta a beneficiat de concediu în limitele legii, fiind dispusă și achitarea sumelor respective.

De asemenea, prima instanță a stabilit că prin scrisoarea din 05 august 2014, reclamantei i-a fost expediat originalul ordinului de concediere și i s-a comunicat că

pentru ridicarea carnetului de muncă, urmează să se prezinte la sediul pârâtului, scrisoarea fiind recepționată prin aviz de recepție.

Cât privește pretenția cu privire la compensarea prejudiciului material pentru combustibil, instanța a reținut că contractul de comodat din 07 august 2006 la care face referire reclamanta, a expirat la 31 decembrie 2006.

Prin decizia din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Dogotari Silvia și s-a menținut hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 23 aprilie 2019, Dogotari Silvia, reprezentată de avocatul Pascal Veronica a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurenta Dogotari Silvia, reprezentată de avocatul Pascal Veronica, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a examinat cererea de apel în lipsa apelantului și a reprezentantului său.

A invocat în acest context încălcarea dreptului recurente la apărare, iar avocatul a fost lipsit de posibilitatea de a exercita serviciile de asistență juridică contractată.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 26 februarie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 23 aprilie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Dogotari Silvia, reprezentată de avocatul Pascal Veronica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Dogotari Silvia, reprezentată de avocatul Pascal Veronica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari